

शिखण्डिनं पुरस्तात् यत्र पार्थो महाधनुः । विनिघ्ननिशितैर्वाणैरथाङ्गीभ्रमपातयत् । ५२५
 शरतल्पगतैव भीमो यत्र बभूवह । षष्ठमेतत्समाख्यातं भारते पर्वं विस्तृतं ।
 अध्यायानां शतं प्रोक्तं तथासप्त दशापरे । पञ्चश्लोकसहस्राणि संख्यायाऽष्टौ शतानि च ।
 श्लोकाश्च चतुरशोतिरस्मिन्पर्वणि कीर्त्तिताः । व्यासेन वेदविदुषा संख्याता भीमपर्वणि ।
 द्रोणपर्वं ततश्चित्रं वज्रवृत्तान्तमुच्यते । सैनापत्येऽभिषिक्तोऽथ यत्राचार्यः प्रतापवान् ।
 दुर्योधनस्य प्रीत्यर्थं प्रतिजज्ञे महास्त्वित् । ग्रहणं धर्मराजस्य पाण्डुपुत्रस्य धीमतः । यत्र संसप्तकाः पार्थमप
 निन्यूरणजिरात् । ५२६
 भगदत्तो महाराजो यत्र शक्रसमो युधि । सुप्रतीकेन नागेन सह शिखान्तः किरीटिना ।
 यत्राभिमन्यु वहवो जघुरेकं महारथः । जयद्रथमुखा वालं शूरमप्राप्तयौवनं ।
 हतेऽभिमन्यौ क्रुद्धेन यत्र पार्थेन संयुगे । अचौहिणीः सप्त हत्वा हतो राजा जयद्रथः ।
 यत्र भीमो महावाजः सात्यकिश्च महारथः । अन्वेषणार्थं पार्थस्य युधिष्ठिरनृपाज्ञया । प्रविष्टौ भारतीसेनामप्रधृष्टांसुरैरपि ।
 संसप्तकावशेषश्च कृतं निःशेषमाहवे । अलम्बुषः श्रुतायुश्च जलसन्धश्च वीर्यवान् । ५२७
 सोमदत्तिर्विराटश्च द्रुपदश्च महारथः । घटोत्कचादयश्चान्ये निहताद्रोणपर्वणि ।
 अश्वत्थामाऽपि चात्रैव द्रोणे युधि निपातिते । अस्त्रं प्रादुश्चकारोद्यं नारायणममर्षितः ।
 आग्नेयं कीर्त्यते यत्र रुद्रमाद्यत्ममुत्तमं । व्यासस्य चाप्यागमनं माहात्म्यं कृष्णपार्थयोः ।
 सप्तमं भारते पर्वं महदेतदुदाहृतं । यत्र ते पृथिवीपालाः प्रायशो निधनं गताः ।
 द्रोणपर्वणि ये शूरा निर्दिष्टाः पुरुषर्षभाः । अत्राध्यायशतं प्रोक्तं तथाध्यायाश्च सप्ततिः । ५२८
 अष्टौश्लोकसहस्राणि तथानवशतानि च । श्लोका नव तथैवात्र संख्यातास्तत्त्वदर्शिना । पारार्थ्येणमुनिनासञ्चिन्त्य द्रोणपर्वणि ।
 अतः परं कर्णपर्वप्रोच्यते परमाद्भुतं । सारथ्ये विनियोगश्च मद्रराजस्य धीमतः ।
 आख्यातं यत्र पौराणं त्रिपुरस्य निपातनं । प्रयाणे परुषश्चात्र संवादः कर्णशल्ययोः । हंसकाकीयमाख्यानं तथैवाक्षेपसंहितं ।
 बधः पाण्ड्याश्च तथा अश्वत्थाम्ना महात्मना । दण्डसेनस्य च ततोदण्डस्य च वधस्तथा ।
 द्वैरथे यत्र कर्णेन धर्मराजो युधिष्ठिरः । संशयं गमितो युद्धे मिषतां सर्वधन्विनां । ५२९
 अन्योन्यं प्रतिचक्रोद्यो युधिष्ठिरकिरीटिनोः । यत्रैवानुनयः प्रोक्तो माधवेनार्जुनस्य हि ।
 प्रतिज्ञापूर्वकश्चापि वचोदुःशासनस्य च । भित्त्वा वृकोदरो रक्तं पीतवान्यत्र संयुगे ।
 द्वैरथे यत्र पार्थेन हतः कर्णो महारथः । अष्टमं पर्वं निर्दिष्टमेतद्भारतचिन्तकैः ।
 एकोनसप्ततिः प्रोक्ता अध्यायाः कर्णपर्वणि । चत्वार्येव सहस्राणि नव श्लोकशतानि च ।
 चतुःषष्टिस्तथा श्लोकाः पर्वण्यस्मिन्प्रकीर्त्तिताः । अतः परं विचित्रार्थं शल्यपर्वं प्रकीर्त्तितं । ५३०
 हतप्रवीरे सैन्ये तु नेता मद्रेश्वरोऽभवत् । वृत्तानि रथयुद्धानि कीर्त्यन्ते यत्र भागशः ।
 विनाशः कुरुमुख्यानां शल्यपर्वणि कीर्त्यते । शल्यस्य निधनं चात्र धर्मराजान्महात्मनः ।
 शकुनेश्च वधोऽत्रैव सहदेवेन संयुगे । सैन्ये च हतभूयिष्ठे किञ्चिच्छिष्टे सुयोधनः ।